

Myndir frá krígunum í 1864 tá ið Oliver var særður

man har set alle de Granater, som dumpede i Vandet rundt omkring og stænkede os, og naar man har hørt alle de Kugler hvine, som fløi over vore Hoveder.

Jeg tænkte imidlertid dengang ikke derpaa, men blot paa ikke at blive taget til Fange, og hvis Broen var blevet skudt over, havde jeg forsøgt at redde mig ved Svømning. Dog som sagt, vi kom heldig over og skulde straks paa Strandvagt, saa jeg næppe fik Tid til at skrive Dem hine Par Linier med Blyant.

Vi skulde endnu blive her paa Als og passe paa Preusserne, men hvor

længe ved jeg ikke. Her tales der om, at der skal sluttet Vaabentilstand i længere Tid. Er det sandt?

Bíða eftir vápnahvöld

Barakkerne ved Sønderborg 11te Maj 1864

Kjære Frue

Undskyld, at jeg i saa lang Tid ikke har ladet høre fra mig. Men hvad har jeg at skrive om? Siden vi forlod Dybbøl, er der ikke løsnet et Skud. Paa den vilde Krigslarm er der fulgt en kjedelig Stilhed, dog uden

at forbedre vor Stilling, thi vi maa trække paa Vagt, lige saavel nu som før og arbejde paa Forskandsning-er langs med Alssund, og i de dage, vi ellers plejede at udhvile os, maa vi stille 2 å 3 Gange om Dagen og endvidere exercere 2 Timer om Dagen. Majoren synes vist, at Soldaterne have det for godt. Strandvagterne have desuden i den sidste Tid været strængere end Vagttjenesten var ved Dybbøl, dengang Fjenden kun stod et par hundrede Skridt fra os.

Saaledes maatte jeg forleden Dag staa 15 Timer, fra Kl 9 om Aftenen til kl. 12 om Middagen i Løbegravene ved Kjær med fuld Oppakning og maatte under stræng Straf ikke støtte mig til Brystværnet og fik altsaa den Nat ikke lukket mit Øje.

Ved Dybbøl havde vi derimod om Natten Til-ladelse til at skifte hver 2den Time, saa at den ene Mand vaagede, medens den anden sov. Jeg for mit vedkommende syntes bedre om dette Liv før den 18de April end siden, thi dengang havde vi dog nogen Afveksling.

Rygtet siger, at vi i Dag have faaet Vaabentilstand. I saa fald kommer jeg sikkert til København, og da Vaabentilstanden efter sigende kun er paa 4 Uger, begynder krigen vist igen, da den Tid for de forskellige Magter næppe er tilstrækkelig til at tilvejebringe den nødvendige Harmoni. Et kort ophold i København vil være mig mageløst kjært, men jeg kan ikke nægte, at under den Udsigt, der er til Krigens fortsættelse vilde jeg ønske at have Bekendtskab til Krigsministeren eller Major Ankjær, thi saa vilde jeg forsøge at benytte denne Vaabentilstand til at uddanne mig til Officer, thi som saadan kunde man dog gjøre Fædrelandet større Tjeneste, hvis man er dygtig og tillige have det langt bedre.

De har spurgt mig, om jeg ikke havde faaet nogle Snore. Nej, det er vanskeligt at avancere til Under-officer, og til Officer er det for en Menig saa godt som en Umulighed, thi man har Aspiranter.

Derimod er jeg indstillet til at faa Medallien, som i denne Tid skal uddelles til Officerer og Menige, men hvorvidt jeg faar den, ved jeg ikke.

Tusind tak for Deres Pakke og Deres Pengebrev, som jeg rigtig har modtaget. Penge kan man altid bruge, og Pakken indeholdt flere behagelige Genstande. Saalerne kan jeg derimod ikke bruge, thi en Skomager er ikke til at opdrive, og desværre er Skomagerprofessionen mig saa ubekendt, at jeg ikke

engang tør indlade mig at fuske i den.

Vandstøvlerne er for resten ret gode endnu, men de andre brændte for mig i Sønderborg. Havde jeg ligget længer paa Als, vilde jeg have bedt dem om at sende mig mine Morgensko, men i Morgen skal vi sikkert rejse fra Als, hvorhen ved jeg ikke, maaske til Fyn eller Kjøbenhavn.

Om et par Dage vil jeg skrive til Dem, hvis jeg kommer til Fyn eller bliver her.

Mange hilsener til begge to fra Deres hengivne Oliver.

Ved De om der snart skal Skib til Færøerne?

Bardagin taptur

Als den 29. juni 64

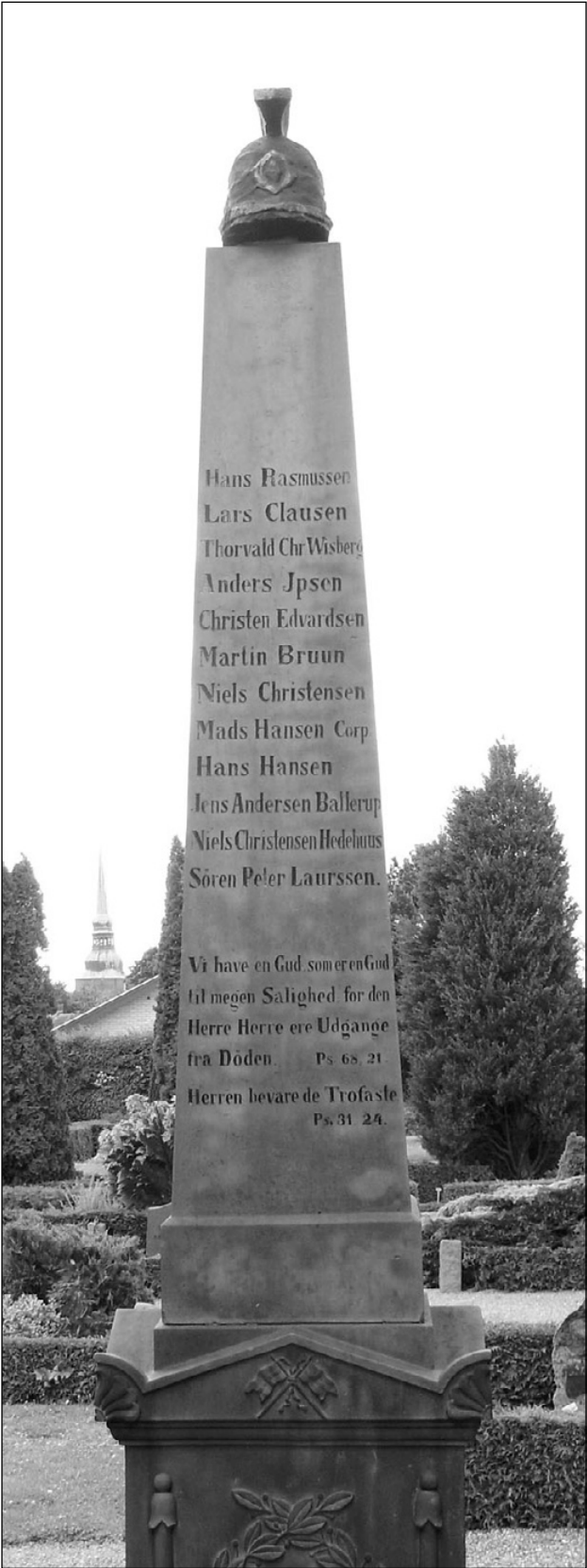
Kjære Frue

Det var en festlig Maade min Fødselsdag blev fejret paa, men desværre blev det en Sørgefest for hele Danmark. Imorges kl. 2 blev vi raabte til Gevær og rykkede ud mod Fjenden, som forsøgte en overgang over Sundet, men da vi kom til Kjær, var han allerede kommen over. Vi maatte rykke tilbage, men endelig satte vi Bajonetter paa og stormede fremad under Hurraaab. Kuglerne faldt tætte som Haglkorn, og jeg blev truffet af én i Hoftten. Jeg faldt og forsøgte forgæves at rejse mig igen. Da vore rykkede atter tilbage, faldt jeg i Prøisernes Hænder kl 6½. Mit saar haaber jeg er af ringe Betydning.

Det værste er, at jeg er i preussisk Fangenskab, hvilket ikke havde blevet Tilfældet, hvis jeg ikke havde faaet Forfald. Ved et Hegn, hvor jeg faldt, laa der 30 tapre Kammerater døde og saarede paa en Plet ikke større end Deres Stuegulv. Imellem dem Leutnant Goldmann af 7de Comp og en haardtsaaret Premierløjtnant, som jeg ikke kjendte. Fra dette sted bragtes jeg ind i en Bondehytte og blev forbundet, og nu i Aften er jeg bleven kjørt til det Foreløbige Hospital i en af Møllerne ved Sønderborg. Herfra bliver jeg formodentligt om et par Dage transporteret til Flensborg.

Jeg brænder af utaalmøghed efter at kjende vor Armés Skjæbne. Grev Mørner, Løjtnant i mit Comp, ved jeg er fanget usaaret. Lieut. Goldmann derimod saaret. Om Ahlmann ved jeg intet. Gud give, han er kommet godt fra det, thi jeg holder meget af ham, og han er en af mine bedste Officerer.

Vil Fruen ikke sende et par Linjer til mine kære Forældre paa Færøerne og indlægge disse Linjer for at de kunne vide, hvorledes jeg har det.

Nógv minnismerki eru í Danmark yvir teir, sum fullu í hesum krígunum, men "okkara" maður kom aftur í øllum góðum

Kampen er skjøn, men Følgerne er stygge. Jeg ligger her paa Straa imellem stakkels jamrende Mennesker.

Endvidere vil jeg bede Fruen godhedsfuld at underrette min gode Ven og Universitetskammerat Pastor Müller i Hundstrup pr. Thisted om mit nuværende Uheld.

William og Pastoren hilses mange Gange, ligeledes Bagger.

Deres inderlig hengivne og for deres mageløse God-

hed imod mig altid taknemlige Oliver Effersøe.

Saasnart det bliver mig muligt skal jeg underrette Dem om, paa hvilket Lazar-et jeg kommer til at ligge.

Oliver kom aftur í øllum góðum og livdi til 1897.

Kelda:
Regin Olsen

Komandi partur

Komandi tveir hós dagar kemur Sosialurin ikki út. Men um triggjar vikur verður enn ein grein um ættina hjá H.N. Jacobsen bókhandlara. Nevniliga um børn hansara Onnu og kenda málmannin Jacob Jakobsen